

IFRS 9 برای بیمه گران

پی دبلیو سی

موسسه حسابرسی هوشیار ممیز

ترجمه: ستار شکری

IFRS 9 برای ابزارهای مالی در سال ۲۰۱۸ خواهد آمد. اجرای استاندارد برای بیمه گران چالش برانگیز خواهد بود خصوصاً با توجه به تعامل با پیشنهادات جدید قراردادهای بیمه که هنوز در حال هایی شدن هستند. شرکت ها باید چگونگی ارزیابی تاثیر برای سازمان هایشان را برنامه ریزی نمایند.

پیش زمینه

IFRS 9 از سال ۲۰۱۸ و توام با امکان پذیرش زود هنگام لازم الاجرا است. (در قبال ضمیمه اتحادیه اروپا).

کاربرد واپس گرا (به جز موارد مصون سازی معاملات ریسک دار) اگرچه شماری از ساده سازی های عملیاتی به صورت بالقوه برای این گذار) در دسترس است.

الزامی برای ابزار مجدداً متقابل نیست.

پتانسیل برای حداقل ۲ سال فاصله بین تاریخ های لازم الاجرای با توجه به وضع جاری پیشنهادات رارادهای بیمه فاز دوی ۴ IFRS.

بعضی لابی گری ها برای به تعویق انداختن تاریخ لازم الاجرا شدن برای بیمه گران. توضیح در مورد تاثیر IFRS 9 بر عملکرد پیش از پذیرش الزامات اندازه گیری جدید بدهی های بیمه ای ممکن است برای بعضی بیمه گران چالش برانگیز باشد.

1 - طبقه بندی و اندازه گیری (C&M) دارایی های مالی طبقات ۳۹ IAS با تستها/معیارهای جدیدی که باید برآورده شود (ر.ش به صفحه ۳ برای «درختچا تصمیم گیری»).

2 - مدل جدید کوتاهی در پرداخت مبتنی بر ضررهای اعتباری مورد انتظار به جای ضرر های متحمل شده.

3 - حسابداری مبتنی بر ریسک که منظور از آنها تسهیل استفاده از حسابداری مبتنی بر ریسک باشد علی الخصوص برای شرکت های سهامی.

این تاثیر گذاری بر کدام افراد و به چه منوال است؟

به نظر می رسد الزامات طبقه بندی و اندازه گیری منجر به ایجاد ابزارهای مالی بیشتر در ارزش منصفانه از مجرای سود و زیان («FVTPL») و نه IAS ۳۹ است.

به نظر می رسد بیمه گرانی که در حال حاضر دارای دارایی های هزینه مستهلک هستند و استفاده قابل توجهی از «طبقه بندی قابل دسترس برای فروش» تحت IAS ۳۹ هستند شاهد بیشترین تاثیر خواهند بود.

انتظار می رود ابزارهای قرضی که در سیستم صرف پرداخت اصل و بهره («SPPI») عمل نکنند و بیشتر ابزارهای حقوق صاحبان سهام در طبقه باقی مانده FVPTL قرار گیرند که مشتمل بر ابزارهای قابل به کارگیری در ذخایر دوگانه است.

برای بسیاری از بیمه گران، الزامات طبقه بندی و اندازه گیری ممکن است به صورت بالقوه عدم هماهنگی حسابدارانه در پی داشته باشد که هنگامی که به همراه حسابداري قرار دادی بیمه جاری و آتی به کار رود منجر به برداشت های نوسانی شود.

انتظار می رود مدل کاهش ارزش منجر به شناسایی زودتر خسران های اعتبار شوند.

بیمه گرانی که احتمالاً مقادیر قابل توجهی از دارایی های هزینه مستهلک داشته باشند مثل دفاتر وام یا ارزش منصفانه و از مجرای سایر دارایی های جامع («FVOCI») ابزارهای قرض شاهد بیشترین تاثیر خواهند بود خصوصاً در مرحله گذار.

الزامات ریسک جدید ممکن است تا زمانی که پیشنهادات ریسک کلان تکمیل شوند تاثیری محدود برای بیمه گرانی داشته باشد.

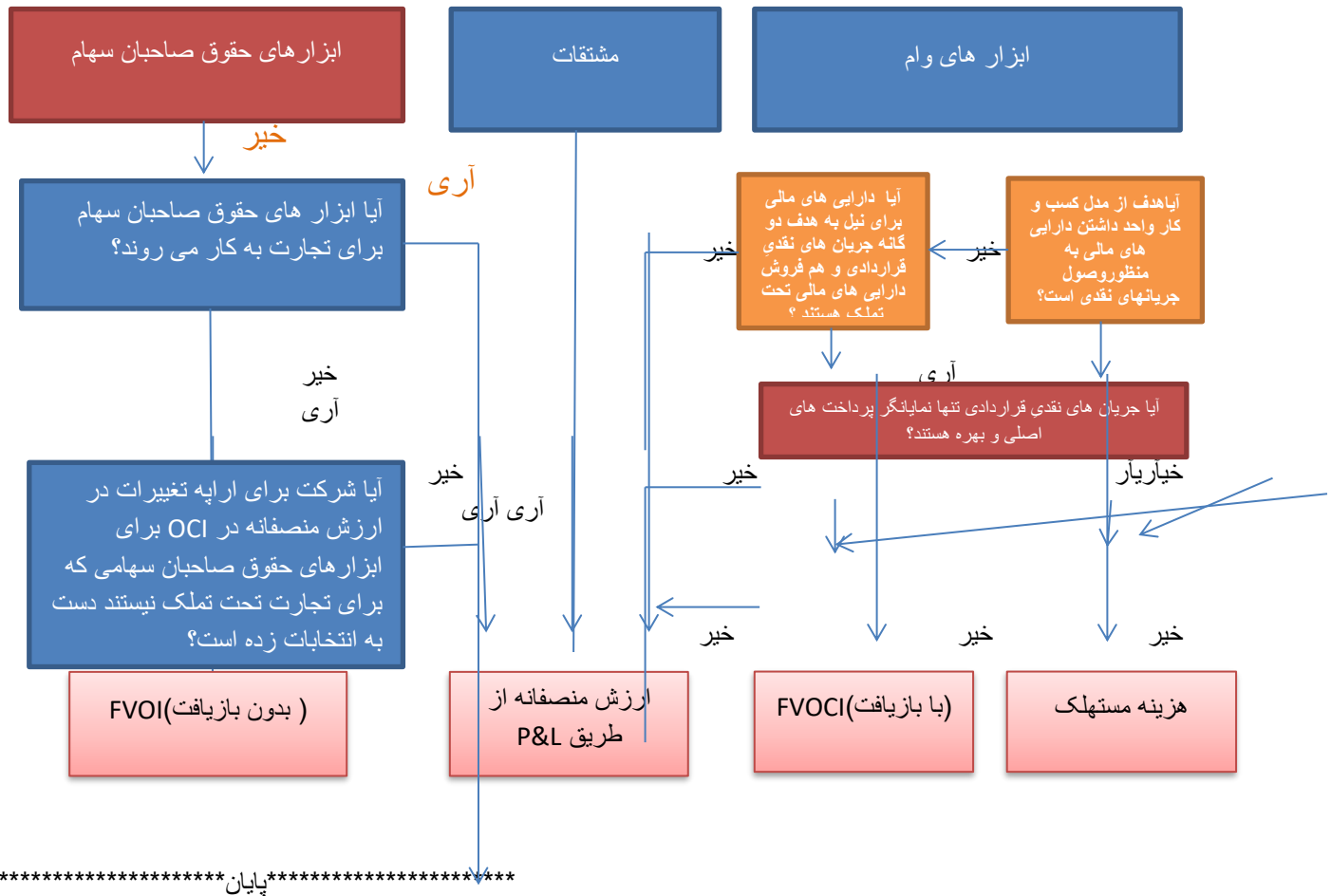
بیمه گرانی که هم اکنون [برنامه دارند تا] از برنامه های مصون سازی ریسک اقتصادی استفاده کنند باید الزامات جدید را مد نظر قرار دهند و پیشرفت پیشنهادات مصون سازی در برابر ریسک را تعقیب نمایند.

۹-IFRS بیمه گران در حال حاضر باید مشغول به چه کاری باشند؟

<p style="text-align: center;">۳</p> <p>حسابداری مصونیت از ریسک استفاده جاری از حسابداری مصونیت از ریسک را در نظر بگیرید(در صورت وجود چنین مساله ای؛ بیمه گران به صورت نوعی، استفاده زیادی از IAS۳۹ به عمل نیاورده اند تا پروژه نهایی شود. با این وجود آنها می توانند از تغییرات مصونیت از ریسک IFRS۹ از قبیل تسهیل تست ۸۰-۱۲۵ درصدی و گزینه های مصونیت از ریسک.</p>	<p style="text-align: center;">۲. قصور در پرداخت</p> <p>تفسیر الزامات جدید و مفاهیم ضمنی اجبار در به کارگیری قوانین جدید قصور در پرداخت برای همه دارایی هایی که در حالت FVTPL نیستند را در نظر بگیرید من جمله:</p> <p>*ایجاد معیار برای قضاوت های کلیدی مورد نیاز(به عنوان مثال این که ریسک پایین اعتبار چگونه به وجود می آید؟)</p> <p>*ارزیابی این مساله که آیا ساده سازی های عملیاتی برای دارایی های «ریسک های عملیاتی پایین» می توانند به کاربرده شوند یا خیر. منظور از این امر فراهم آوردن رهایی برای واحد های تجاری به خصوص موسسات مالی از قبیل بیمه گران است که پورتهوایی از اوراق بهادار با درجه بندی های اعتباری بالا است.</p> <p>ارزیابی نیاز به جمع آوری و ذخیره سازی داده های اعتباری که اکنون مورد استفاده قرار نمی گیرند.</p> <p>*در نظر گرفتن نیاز برای ساختن مدل ها برای تعیین هر دو مورد زیان های</p>	<p style="text-align: center;">۱. طبقه بندی و اندازه گیری</p> <p>انجام ارزیابی تاثیر برای تعیین مفاهیم ضمنی رده بالای به کارگیری الزامات طبقه بندی و اندازه گیری مشتمل بر موارد عدم هماهنگی بالقوه حسابداری و گوناگونی منتج از آن:</p> <p>*ارزیابی نسبت پورتهوی ابزارهای قرض که می تواند یا ممکن است در تست SPPI با شکست مواجه شوند و ابزارهای حقوق صاحبان سهام که که احتمالاً الان باید از آنها انتظار برود به صورت FVTPL حمل شوند.</p> <p>طبقه بندی گرایش الزامات مدل کسب و کار-شناسایی موارد زیرساخت معیار مدل کسب و کار و بررسی چگونگی به کار گرفته شدن معیار جاری برای پورتهوای سرمایه گذاری.</p> <p>به عنوان مثال بررسی اطلاعات مدیریت مورد استفاده برای اندازه گیری و ارزیابی تدارکات در جای خود.</p> <p>ارزیابی مفاهیم ضمنی موارد بالا با در نظر گرفتن هماهنگی دارایی/بدهی و و ناگونی (نوسان) سود و زیان در پرتو</p>
--	---	--

	<p>اعتباری ۱۲ ماهه، مادام العمر و همینطور نظارت بر پیشرفت تغییرات در کیفیت اعتبار.</p>	<p>هر دو مورد حسابداری قرارداد بیمه جاری و پیشنهادات حسابداری بیمه جدید(به خصوص با در نظر گرفتن دوره بینابین بین پذیرش دو استاندارد). *در نظر گرفتن توانایی برای استفاده از طبقات مختلف و به کارگیری گزینه های حسابداری بیمه مشتمل بر حسابداری نامرئی و حرکت به سوی نرخ های بهره جاری به منظور پیش گیری از عدم هماهنگی. *در صورت باقی ماندن موارد عدم هماهنگی استفاده از اقدامات جدا از معیار GAAP، را مد نظر قرار دهید و به صورت بالقوه و به عنوان آخرین گزینه، استفاده از استراتژی/ترکیب سرمایه گذاری.</p>
--	--	--

IFRS9-پیش نگاهی به طبقه بندی

آری

آیا شرکت گزینه ارزش منصفانه را برای پایان بخشیدن به عدم هماهنگی حسابداری مورد کاربرد قرار می دهد؟